

שאין הוא צריך ללכת יחידי למו"מ. חיים שאלו אינכם מאמינים לי? ג. ענהו אין שאלה של
אמון. אחת מסוגל להסמיך מאין כמון, אבל כשסגיש ל"תכלית" אינך מבחין חיים החנצל
שדיבר רק ארבע פעמים עם מ.מ., ובשני מקרים לא היה יחידי.

17.10.38

חיים נמשש אמש בביתו של רדינג עם היהודים: בורסטר, אנטוני, ליאונל כחן ועוד מי
שהוא. בורסטר הכחיש שהוא מסכים למעמד של מיעוט. לעולם לא יסכים לכך. הוא מחננד למדינה
יהודית, כי זוהי אסון בשביל העם היהודי, אבל הוא מבין שמדינה יהודית חוקט, כי היא
to deliver on INEVITABLE. הוא נמשש עם נורי - אם לדעהו אין נורי מסוגל
.the goods

רדינג יראה היום את מ.נ. וימסור לו דברים אלה של "נכבדי" אנגלית.

בורסטר מציע פדרציה ערבית עם קנטון יהודי אבטונומי בחלק מן הארץ.

- פחר חמש משלחת פרלמנטרית (ווגווד, אמרי ועוד) עם מ.מ. הכינותי בשבילם חוכן השיחוח:
אם חלוקה - מדינה יהודית המסוגלת לקלוט המוני יהודים, אם לא חלוקה - קיום נאמן של
המנדט ועליה גדולה. הגדלת חלקם של היהודים בכוחות ההגנה של הארץ, לאחר שהיהודים
הוכיחו יכולתם בהגנה וגם משמעת מופתית. מחאה נגד הכנסת מלכי ערב כגורם מיוחד, שלילת
מעמד של מיעוט.

- חיים לא היה מרוצה מהמברק שלי לאמריקא בדבר "הועידה". טלפן לו אחמול גולדמן

מאמריקא שדברי לא טובים. שלחנו להם בחתימת חיים טלגרמה זו:

American pressure most effective. Please continue directing special
effort demand large scale immigr. according econ. capacity principle
generously interogated. Danger minority status under Arab Gov. slightly
diminished present but struggle must go on.

- חיים הביא לנו חבוקר מכחב שהוא רוצה לשלח לט.מ. בדבר חועידה. לאחר שהכנסנו בה שנויים יסודיים הסכמנו למשלוח. בפי עזרה לנו הרבה בענין זה.
- בצהרים נפגש חיים עם ט.מ. והשועל. הייתה שיחה קצרה במעמד שניהם, אך השועל היה צריך לעזוב מיד לאחר הארוחה והשיחה נמשכה עם ט.מ.

לונדון, 17.10.38

אליהו היקר - דברים אלה נועדים גם למשה, קמלן ולחברי מזכירות הוה"מ והמפלגה.

קיבלתי היום את הדיון שלך עם המזכירות מאוס 8 לח"ז. ואם כי אני חושש שאתה רוגז עלי - ובמקצה אולי בצדק - אני מסתמך מרגיש גם צורך נמשי וגם חובת חבר להוסיף לך הערות אחרות.

אני רוצה קודם כל להגיד לך שאם פגעתי פך בוויכוח שבכתב בינינו - אני מצטער על כך בכל לב. עם כל היות ברור לי כשמש בצהרים ביום בהיר ארצישראלי שעשית משגה כבד - משגה כפול, גם בפרוצדורה וגם בעצם הענין, לא היה אף רגע ספק בלבי שכל מה שעשית - עשית מתוך חרדה לענין שבו אתה שקוע ולו נחונים ימיך ולילותיך.

רק ההפלאתי עליך, אתה בעל חושים פוליטיים שלא עמדת על הסכנה החמורה הכרוכה במעשה שעשית - אבל זהו ענין לוויכוח, ובכתב לא אוכל להוסיף אף מלה על מה שכתבתי לך בכתבי הקודמים.

ההערות שיש לי להעיר הן אלו:

- א) הערה עובדתית. אמרתך בעמוד 7 ש"המחלקה אישרה" אינה מדויקת ואיפה נכונה באופן אובייקטיבי. לך הייתה הצדקה אולי לחשוב ככה, כי משה נתן הסכמתו. אין זו עדיין הסכמת המחלקה. יש עוד חבר במחלקה. כשאין הוא קיים משום מה, או אינו יודע את הענין - מספיק האישור של משה. אולם כשחבר זה יודע הענין, ומחווה דעתו - ובמקרה זה חיווה דעתו בדברים ברורים למדי, ובעוד זמן, בטרם התחם ההצעה אפילו בראשיהיבות - ושולל דעת משה אי-אפשר להגיד שהמחלקה אישרה.